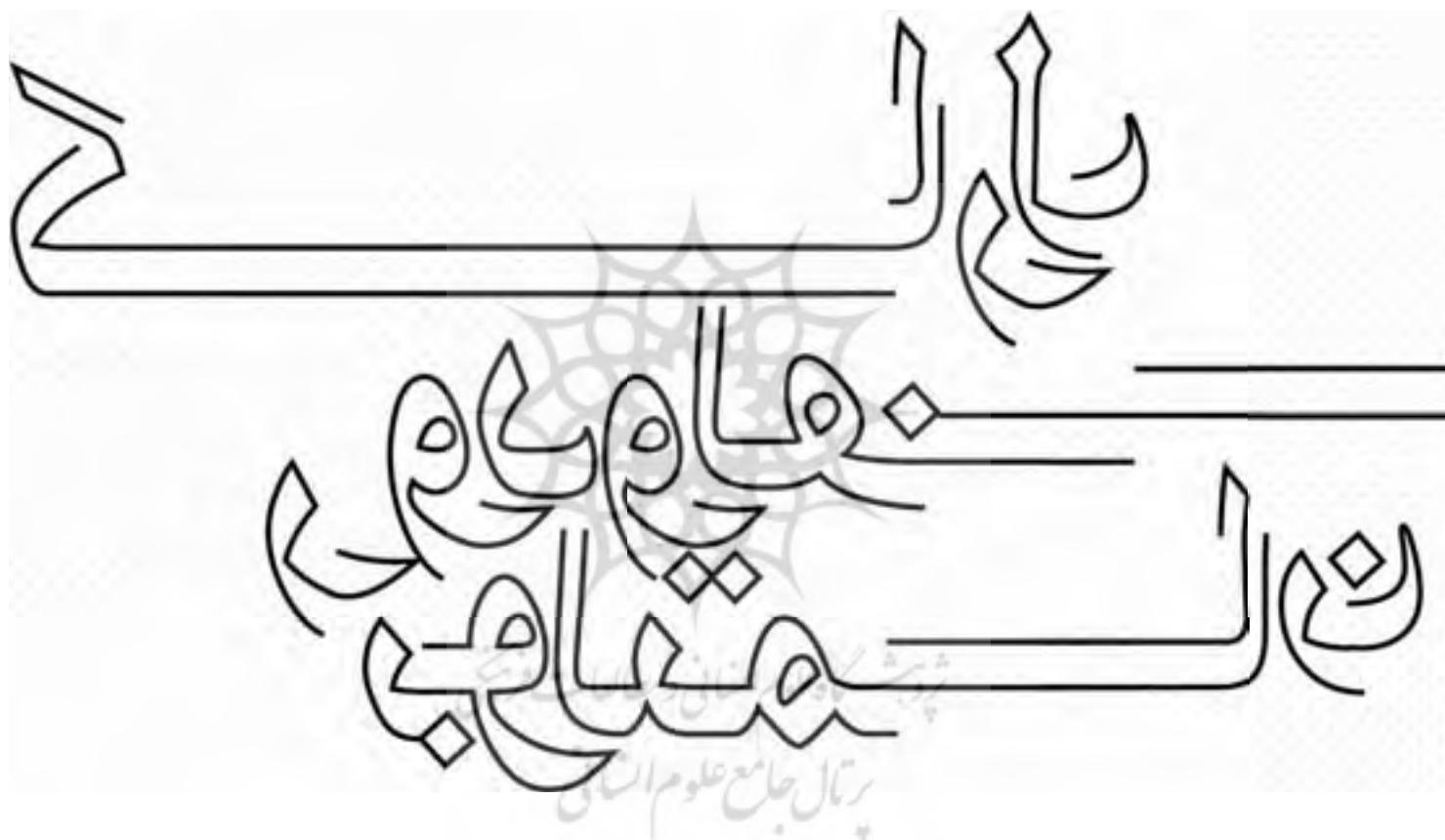

نگاهی به زندگی و آثار

به انگیزه انتشار کتاب بولتمن جوان در سال ۲۰۰۸

کارل رودولف بولتمان(Karl rudolf Bultmann) دین‌شناس و مهم‌ترین مفسر انجیل در قرن بیستم، در سال ۱۸۸۴ میلادی(۱۸۸۴/۸/۲۰) در اولدن بورگ (Marburg) به دنیا آمد و در سال ۱۹۷۶ (۱۹۷۶/۷/۳۰) در ماربورگ(Oldenburg) دیده از جهان فروبست. پدر و مادرش از خانواده‌های مبلغان مذهبی بودند. در فاصله سال‌های ۱۸۹۵ تا ۱۹۰۳ در اولدن بورگ به هنرستان رفت، اما سپس به تحصیل الهیات پروتستان در تویینگن، برلین و ماربورگ پرداخت. در تویینگن بیش از همه تحت تأثیر کارل مولر(Karl Mueller) مورخ کلیسا بود، در برلین هرمان گونکل(Hermann Gunkel) و آدولف فن هارناک(Adolf von Harnack) بود او اثرگذار بودند. دیگر استادان او در ماربورگ، ویلهلم هرمان(Wilhelm Herrmann)، آلف (Adolf Juelicher) و یوهانس وايس(Johannes Weiss) بودند.

در سال ۱۹۰۸ به تشویق وايس به مطالعه درباره خطابه پولس پرداخت و در سال ۱۹۱۰ به راهنمایي هایت مولر(Heitmueller) با نوشتن رساله‌ای درباره همین خطابه به درجه دکتری نائل آمد. طی سال‌های بعد تا سال ۱۹۲۱ به تدریس در دانشگاه‌های مختلف از جمله دانشگاه گیسن پرداخت، اما در سال ۱۹۲۱ به ماربورگ بازگشت و به عنوان جانشین هایت مولر، تدریس در کرسی استادی درس «عهد جدید» را بر عهده گرفت و این کار را تا سال ۱۹۵۱ ادامه داد. طی این دوران او با اندیشمندانی همچون هنس فن روزن(Hans von Rosen)، گوستاو هوولسر(Gustav hoelscher)، رودولف اوتو(rudolf Otto) همکار بود. در همین دوران بولتمان با فلاسفه عصر خویش نیز مراودات و مکاتبات علمی داشت که از آن میان می‌توان به فیلسوفانی چون مارتین هایدگر، نیکولاوی هارتمن، اریش فرانک و هانس گورگ گادامر اشاره نمود.

بولتمان شاگردان بسیاری را در حوزه دین و الهیات مسیحی تربیت کرد که برخی از آنان بعدها بسیار شهرت یافته‌اند که از میان آنان می‌توان از گرھارد کروکر(1902-۷۲) هان آرنت(Hans Arendt 1906-75) و هانس یوناس(Hans Jonas) نام برد. یوناس سینیارهای بولتمان را، مکتبی فراموش‌نشدنی در تفکری پرسشگر توصیف می‌کند.

آثار بولتمان

بولتمان آثار بسیاری را در قالب مقاله و کتاب منتشر کرده است که فهرست کامل آن‌ها بسیار طولانی خواهد بود، اما اولین مقاله او در سال ۱۹۰۸ با عنوان «تحقيقی در عهد جدید» به چاپ رسیده است. نگاهی به فهرست نوشه‌های بولتمان نشان می‌دهد که بیشتر نوشه‌های او حول محور عهد جدید و ویژگی‌های مختلف ادبی و محتوایی آن است. این مطالعات بولتمان را در نقد و تحلیل و تفسیر عهد جدید یاری می‌دهد و از این روست که آثار مهم وی نیز در این حوزه به رشته تحریر درآمده‌اند که گزیده‌ای از آن‌ها در این جا معرفی می‌گردد:

۱. تاریخ سنت انجیل همخوان، گوتینگن، ۱۹۲۱:

Die Geschichte der synoptischen Tradition. FRLANT
29. Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen 1921. (10. Aufl.
1995)

این کتاب نخستین بار در سال ۱۹۲۱ منتشر شد و یکی از مهم‌ترین کتاب‌های بولتمان به شمار می‌رود. واژه Synoptisch برگرفته از ریشه synopse به معنای «طرح» و «نگاه کلی» است و در معنای تخصصی مقابله نمودن دو متن با یکدیگر است و در اصطلاح انجیل لوقا، مرقس و متی را می‌گویند که در مقایسه با یکدیگر تقریباً مشابه و همخوان هستند. بولتمان در این اثر به شیوه خاص خود که بیشتر استقرایی و تحلیلی بود، به نقد متن انجیل همخوان پرداخت و تحلیلی از فرآیند شکل‌گیری و تدوین و ویرایش سنت‌هایی ارائه کرد که در ضمن داستان‌ها و حکایات زندگی عیسی قرار دارند. این کتاب در کنار کتاب کارل

لودویگ اشمت (Karl Ludwig Schmidt) با عنوان چارچوب تاریخ مسیح (1919) و کتاب مارتین دیبلیوس (Martin Dieblius) با عنوان صورت تاریخی انجیل (1919) یکی از آثار مهم در حوزه تاریخ انجیل همخوان به شمار می‌رود. نتیجه مطالعات او ارزش-گذاری تازه‌ای از هدف و برنامه انجیل است. عیسایی که او معرفی می‌کند، عیسای تاریخی نیست، بلکه عیسای ایمان و سنت است. بولتمان با طرح این نظریه در آغاز قرن بیستم جهت‌گیری مهم تازه‌ای را ایجاد کرد.

۲. چه معنایی دارد که از خدا سخن بگوییم؟، ۱۹۲۵، توبینگن:

Welchen Sinn hat es, von Gott zu reden? (1925), in:
ders., Glauben und Verstehen. Gesammelte Aufsätze. Band
37. (auch in: Neues Testament und-1, Tübingen 1933, 26
(12-christliche Existenz, 2002 [s. u.], 1

این گفتار که در جلد اول مجموعه مقالات او در سال ۱۹۳۳ به چاپ رسیده و در سال ۲۰۰۲ نیز در کتاب عهد جدید و وجود مسیحی نیز درج گردیده، به موضوع خدا می‌پردازد که بنابر نظر بولتمان موضوع الهیات است. بولتمان می‌گوید: نمی‌توان درباره خدا سخن گفت، زیرا او تعیین‌کننده همه واقعیت است. فقط می‌توان از خدا سخن گفت؛ یعنی وجودی، یعنی مرتبط با وجود خود. بولتمان از تعبیر «به کلی دیگر» (Ganz andere) درباره خدا بهره می‌گیرد. او این اصطلاح را از رودولف اوتو اقتباس کرده و البته تعبیری خاص از آن ارائه داده است.

۳. عیسی، ۱۹۲۶، برلین: پرسنل جمله کلام ایمان

Jesus. Berlin 1926. (3. Aufl. Tübingen 1951; 4. Aufl. München 1970

بولتمان به عیسی نیز تنها از منظر تاریخی و به عنوان حامل وحی نمی‌نگرد. از نگاه او عیسایی دعوت کننده اولیه و اصلی، در انجیل همنوا به مسیح؛ یعنی به شخصی بدل شده است که آن را فعل قطعی خداوند برای انسان‌ها اعلان کرد. بنابر این، او فرآیندی را در مسیح‌شناسی آشکار می‌کند که بدان وسیله عیسای دارای وجود تاریخی به ایده اسطوره‌آمیز موجود آسمانی، لوگوس از قبل موجود و شریک‌الله هستی مبدل می‌گردد.

۴. انجیل یوحنا، ۱۹۴۱، گوتینگن:

۹. تاریخ و فرجم‌شناسی، ۱۹۵۸، توینینگن:
- Geschichte und Eschatologie. Tübingen 1958. (2. Aufl. 1964)
۱۰. ایمان و فهم، مجموعه مقالات، ۱۹۳۳، توینینگن:
- Glauben und Verstehen (abgekürzt: GuV). 4 Bde. 1933, Tuebingen
- مجموعه مقالات بولتمن با عنوان ایمان و فهم که شامل مجلدات تازه‌ای از مقالات مختلف بودند، در سال‌های بعد نیز به جاپ رسیدند. بولتمن مقالات بسیاری در موضوع عهد جدید داشته است که تعدادی از آن‌ها را در اینجا معرفی می‌کنیم:
۱. ویژگی ادبی عهد جدید، دنیای مسیحیت (Welt ۱۹۰۸، ۲۲)، شماره ۴۰، ۱۹۱۵
۲. عهد جدید، کلام عهد جدید، (Theologische Rundschau)، ۱۹۱۵
۳. مقدمه‌ای بر عهد جدید، (Theologische Rundschau)، ۱۹۱۵
۴. دین و فرهنگ، دنیای مسیحیت، ۱۹۲۰، ۲۴
۵. خدا در طبیعت، دنیای مسیحیت، ۱۹۲۲، ۳۶
۶. پولس و عرفان معاصر او، (Zeitung), ۱۹۲۲
۷. درباره عبادت، دنیای مسیحی، ۱۹۲۲، ۳۶
- Theologische Literatur
- Theologische Literatur
۸. انجیل یوحنا، (Zeitung)، ۱۹۲۲
- Das Evangelium des Johannes. KEK 2. Göttingen 1941. (10. Aufl. 1978)
۵. سه رساله یوحنا، ۱۹۶۷، گوتینینگن:
- Die drei Johannesbriefe . KEK 14. Göttingen 1967.
۶. عهد جدید و اسطوره‌شناسی، ۱۹۴۱:
- Neues Testament und Mythologie. Das Problem der Entmythologisierung der neutestamentlichen Verkündigung (1941). in: H. -W. Bartsch (Hg.): Kerygma und Mythos, Band 1. 1948. 4. Aufl. Reich, Hamburg, 48. (programmatischer Aufsatz der-1960, 15 (Entmythologisierung
- این کتاب، یکی از آثار مهم بولتمن به شمار می‌آید که شهرت او را به همراه آورد، چراکه غالباً بولتمن با موضوع اسطوره‌زدایی شناخته می‌شود. او ابتدا این موضوع را در مقاله‌ای با این عنوان بیان نمود و به مسئله اسطوره‌زدایی پرداخت و در واقع، با این مقاله مباحث هرمنوتیکی خود را پی‌افکند. کتاب با نام کریگما و میتوس (پیام مسیح و اسطوره) منتشر شد.
۷. مسیحیت آغازین در چارچوب ادیان باستان، ۱۹۴۹، زوریخ:
- Das Urchristentum im Rahmen der antiken Religionen. Zürich 1949
۸. الہیات عهد جدید، ۱۹۴۸-۱۹۵۳، توینینگن:
- Theologie des Neuen Testaments (1948 1953). UTB 630. 7. durchges. Aufl. hg. v. Otto Merk. Mohr (Siebeck), Tübingen 1977 (über mehrere Jahrzehnte Standardwerk der ev. Theologie

و هم منتشر شده‌اند. بولتمان با اندیشمندان هم‌عصر خویش نیز مکاتبات علمی فراوانی داشته که به صورت کتاب منتشر گردیده‌اند. درباره بولتمان و افکار و اندیشه‌های وی مقالات و کتاب‌های فراوانی به زبان‌های مختلف منتشر گردیده است.

بهازارگی نیز کتابی با نام بولتمان جوان: نقیبی بر فهم او از خداوند به قلم دکتر ویلیام دی. دنیسون منتشر شده است. این کتاب در سال ۲۰۰۸، از سری کتاب‌های مرکز مطالعاتی دانشگاه امریکا-بخش دین و الاهیات و انتشارات New York: P. Lang، مشتمل بر ۷۳ فصل و در ۲۴۵ صفحه تنظیم شده است. مؤلف کوشیده است ضمن ارائه اطلاعات مبسوطی از دوران زندگی بولتمان، مشتمل بر روزگار نوجوانی و جوانی و نیز علائق و گرایش‌های تحصیلی وی، به بررسی حیات علمی و نقد آراء و نظریات الاهیاتی او بپردازد. محور کتاب برداشت بولتمان از خدای مسیحیت است، خدایی که بولتمان از بد و نوجوانی در جستجوی چگونگی درک او و پیام او بود. بولتمان سیر مطالعاتی خود را با فحص و غور در آثار اندیشمندان و الاهی-دانان مختلف آغاز کرد و با حضور در کلیسا‌ای پروتستان آلمان در پی شناخت جدیدی از شخص خداوند می‌گشت. نوکانت‌گرایی لوتوی ماربورگ، نمای فرجام شناسانه موجود در مکتب تاریخ ادیان، الاهیات دیالکتیکی و فلسفه هایدگر در بحث وجود و ... همگی زمینه‌ساز تابش اندیشه‌های جدید در وی گردید. بولتمان ضمن این مطالعات همچنان بر این اعتقاد خود پای می‌فرشد که خداوند همان نیروهای درونی حیات در انسان است، این عقیده بن‌مایه افکار او در دوره‌های نخستین شکل‌گیری عقاید الاهیاتی اواست، اما پس از آن و طی پروسه تحقیقاتی در یافته‌های الاهیاتی خود، اذعان کرد که نو-کانتی لوتوی سازه اصلی در تحلیل، نقد و مقاوم کردن درک او از مفهوم خداوند بوده است. بولتمان در لواز این ساختار نو-کانتی است که اظهار می‌کند که خداوند نمی‌تواند فرمول هر تفسیر و برداشت علمی، اخلاقی و یا هنری باشد. مقصود وی آن است که خداوند نمی‌تواند موضوع یا مظہر تعلق انسان باشد، خداوند تعلق انسان را تعالی می-بخشد. وی در سال ۱۹۲۵، به مدد الاهیات دیالکتیکی و نیز هایدگر، صورت‌بندی یک‌دست خود از فهم کانت‌گرایی نو از خداوند را ارائه داد. بولتمان پیام انجیل را در کلیساها و سالن‌های اکادمی این‌گونه اعلام می‌نماید که اتحاد میان عوام‌الناس و مفسران و محققان و نیز زندگی شخصی هر کس به دریافتی مجھول از تجلی خداوند در ما و یک عقیده معلوم به آن تجلی به‌واسطه ایمان بستگی دارد

۹. مسئله اخلاق در پوس، مجله مطالعات عهد جدید (Zeitschrift fuer neutestamentliche Wissenschaft) ۲۳، ۱۹۲۴

۱۰. مفهوم مسیحی ایمان، عشق، امید؛ بخش‌هایی از یک سخنرانی، مجله دروس انجیل (Zeitschrift fuer den evangelischen Religionsunterricht)، ۳۶، ۱۹۲۲

۱۱. ماهیت روش دیالکتیک (Zwischen den Zeiten)، ۱۹۲۶

۱۲. مسئله الاهیات دیالکتیک (Zwischen den Zeiten) ۴، ۱۹۲۶

۱۳. انجیل یوحنا در تحقیقی تازه، دنیای مسیحیت، شماره ۴۱، ۱۹۲۷

۱۴. فرجام‌شناسی و انجیل یوحنا (Zwischen den Zeiten) ۶، ۱۹۲۸

۱۵. مفهوم وحی در عهد جدید، توبینگن، ۱۹۲۹

۱۶. معنای عیسی ای تاریخی برای الاهیات بولس (Theologischen Blaetter)، ۸، ۱۹۲۹

۱۷. ایمان به خدای آفریننده، الاهیات پروتستان، ۱، ۱۹۳۴

۱۸. خاستگاه و مفهوم گونه‌شناسی به عنوان روش هرمنوتیک، Theologische Literatur Zeitung، ۷۵، ۱۹۵۰

۱۹. پاسخ به کارل یاسپرس، Schweizerische Theologie Umschau، ۲۳، ۱۹۵۳

۲۰. امید در مسیحیت و مسئله اسطوره‌زدایی، Unterwegs، ۷، ۱۹۵۳

مجموعه مقالات بولتمان در مجلدات مختلف کتاب ایمان